

STRONA TYTUŁOWA
PROJEKTU TECHNICZNEGO

TEMAT OPRACOWANIA	REMONT BUDYNKU NEOGOTYCKIEGO KOŚCIOŁA P.W. ŚWIĘTEGO JANA CHRZCIELA W JANOWCU KOŚCIELNYM				
OBIEKT	KOŚCIÓŁ P.W. ŚWIĘTEGO JANA CHRZCIELA W JANOWCU KOŚCIELNYM				
ADRES INWESTYCJI I KATEGORIA OBIEKTU BUDOWLANEGO	13-111 JANOWIEC KOŚCIELNY, Kategoria obiektu budowlanego: X				
ZLECENIODAWCA (INWESTOR)	RZYMSKOKATOLICKA PARAFIA P.W. ŚWIĘTEGO JANA CHRZCIELA 13-111 JANOWIEC KOŚCIELNY 72				
DZIAŁKA NR	JEDNOSTKA EWIDENCYJNA: JANOWIEC KOŚCIELNY 281101_2,0009,224 , NAZWA OBRĘBU: JANOWIEC KOŚCIELNY , NUMER OBRĘBU: 0009, NR DZ. 224				
SPECJALNOŚĆ	FUNKCJA	IMIĘ I NAZWISKO	NR UPRAWNIEŃ	DATA	PODPIS
Architektoniczna	Projektant	mgr inż. arch. Beata Piaskowska	upr. bud. nr 3/KPOKK/2015	29.03.2024	<i>Pope</i>
	Sprawdzający	mgr inż. arch. Marta Wdowiak - Jendzejczak	upr. bud. nr 9/KPOKK/2018	29.03.2024	<i>llh</i>
Konstrukcyjno- budowlana	Projektant	mgr inż. Ewa Szulczak	WAM/0060/POOK/ 18	29.03.2024	<i>Szulczak</i>
	Sprawdzający	mgr inż. Maciej Paliński	58/87/OL	29.03.2024	<i>Maciej Paliński</i>

Opracowała : mgr inż Ewa Szulczak

OLSZTYN, 29.03.2024R

III. SPIS TREŚCI

III. PROJEKT ARCHITEKTONICZNO-BUDOWLANY	30
1. Dane ogólne.....	30
1.1. Dane ewidencyjne.....	30
1.2. Podstawa opracowania	30
1.3. Przedmiot opracowania	30
1.4. Cel i zakres opracowania	31
2. Stan istniejący.....	31
2.2. Ogólna charakterystyka budynku. Rys Historyczny.....	31
Historia obiektu:.....	31
2.3. Bryła, rzut, wnętrze	33
2.4. Elewacje.....	34
2.5. Ściany zewnętrzne.....	34
2.6. Sklepienia.....	35
2.7. Dach.....	35
2.8. Wyposażenie budowlano-instalacyjne.....	35
2.9. Stan techniczny.....	35
2.10. Zestawienie istniejących materiałów i kolorystyki budynku.....	36
3. Forma architektoniczna i funkcja.....	36
Wskaźniki powierzchniowe i kubaturowe . Zestawienie powierzchni netto.....	36
4. Projektowany zakres prac remontowych.....	36
4.1. Żaluzje na wieży.....	37
4.2. Remont wnętrza kościoła.....	37
4.3. Inne prace.....	39
4.4. Instalacje elektryczne i słaboprądowe.....	40
4.5. Instalacje sanitarne.....	40
5. Informacja BIOZ.....	40
6. Wpływ obiektu na środowisko.....	40
7. Ochrona przeciwpożarowa.....	40
8. Zmiany w projekcie.....	41
9. Uwagi końcowe.....	41
10. Część rysunkowa.....	43
10.1. Elewacja północna - PB-1	43
10.2. Elewacja południowa – PB-2.....	44
10.3. Elewacja zachodnia i wschodnia – PB -3	45
10.4. Rzut kondygnacji – PB -4	46

10.5.	Rzut kondygnacji- lokalizacja napraw PB -5.....	47
10.6.	Żaluzje wieży kościoła PB -6.....	48

OPIS TECHNICZNY DO
PROJEKTU TECHNICZNEGO
„REMONT BUDYNKU NEOGOTYCKIEGO KOŚCIOŁA JANA CHRZCICIELA W
JANOWCU KOŚCIELNYM”

Adres inwestycji:
13-111 JANOWIEC KOŚCIELNY 73, DZ. 224, OBRĘB 0009 JANOWIEC KOŚCIELNY

Inwestor:
RZYMSKOKATOLICKA PARAFIA P.W. ŚWIĘTEGO JANA CHRZCICIELA W
JANOWCU KOŚCIELNYM

III. PROJEKT TECHNICZNY

1. Dane ogólne.

1.1. Dane ewidencyjne.

OBIEKT: Kościół Parafialny pw. Świętego Jana Chrzciciela w Janowcu Kościelnym

ADRES: 13-111 Janowiec Kościelny, dz. 224, obręb 0009

NR EWID. DZIAŁKI: 224, obręb:0009, jednostka ewidencyjna: Janowiec Kościelny

TEMAT: „REMONT BUDYNKU NEOGOTYCKIEGO KOŚCIOŁA P.W. ŚWIĘTEGO JANA CHRZCICIELA”

Branża: Architektura z konstrukcją

1.2. Podstawa opracowania

- Zakres remontu i ustalenia materiałowe z Inwestorem,
- Oświadczenie o dysponowaniu nieruchomością na cele budowlane,
- Wizja lokalna i oględziny obiektu,
- Inwentaryzacja budowlana i fotograficzna,
- Karta ewidencyjna zabytków architektury i budownictwa opracowana przez B. Janiszewska w 1981r., wpisanego do rejestru zabytków województwa warmińsko-mazurskiego pod numerem A-3798 na podstawie decyzji WKZ z dnia 11.05.1981 (cyt. Z postanowienia WKZ)
- Kwerenda archiwalna
- Program prac konserwatorskich - M.Pasińska, 3.2024r

1.3. Przedmiot opracowania

Przedmiotem opracowania jest wymiana żaluzji oraz remont wnętrza neogotyckiego kościoła pw. Świętego Jana Chrzciciela w Janowcu Kościelnym. Remont obejmować będzie: wymianę 32 szt żaluzji na wieżach obiektu, wymianę drewnianych drabin na drabinki techniczne umożliwiające bezpieczne wejście na wieże, wymianę deskowania na belkach stropowych wież oraz uzupełnienie platform w poziomie strychu umożliwiających przejście z jednej wieży na drugą nad nawą główną kościoła oraz remont wnętrza obiektu dotyczący sklepień, ścian i cokołów baz filarów.

Projekt remontu nie przewiduje przebudowy i zmian funkcjonalnych pomieszczeń wewnątrz budynku kościoła. Przedmiotowy budynek wpisany jest do rejestru zabytków województwa warmińsko-mazurskiego pod nr A-3798 na podstawie decyzji WKZ z dnia 11.05.1987r (cyt. Z postanowienia WKZ).

1.4. Cel i zakres opracowania

Celem opracowania jest powstrzymanie procesu postępującego niszczenia oraz przedłużenie możliwości eksploatacji, poprzez renowację i poprawę stanu technicznego konstrukcji żaluzji w budynku kościoła oraz przywrócenie mu pierwotnych walorów estetycznych wraz z zapewnieniem bezpieczeństwa użytkowania obiektu. W wyniku prac należy zachować możliwie w jak największym stopniu oryginalną substancję zabytkową.

2. Stan istniejący.

2.2. Ogólna charakterystyka budynku. Rys Historyczny.

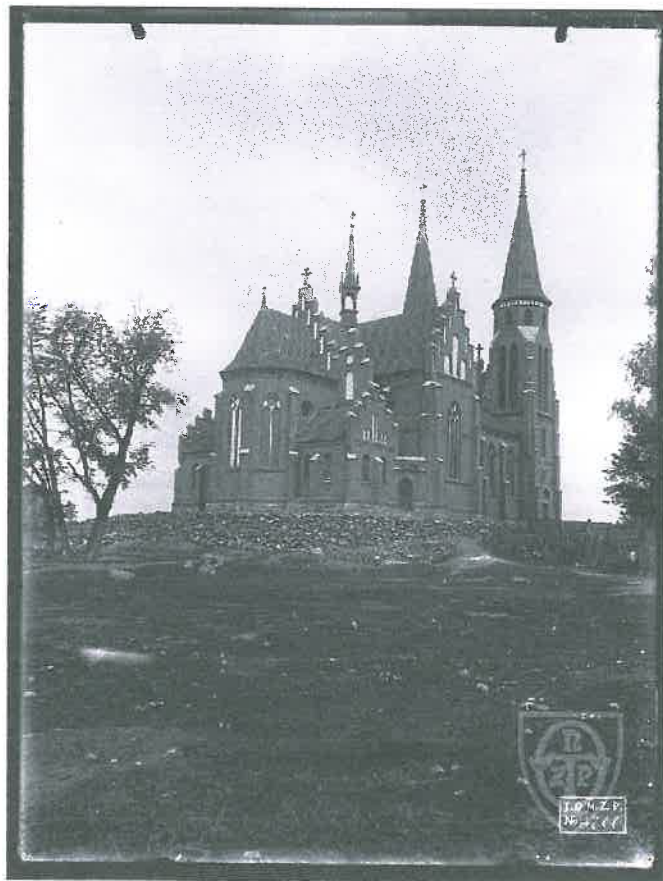
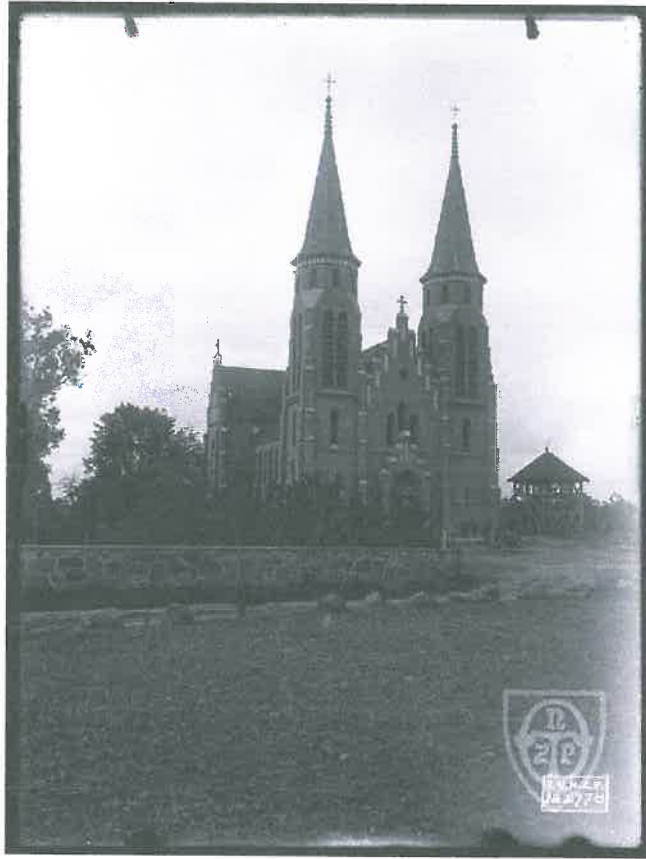
Historia obiektu:

Pierwsze wzmianki o powstaniu świątyni katolickiej w Janowcu Kościelnym sięgają XVI wieku. Z tego okresu zachowały się zapiski o wybudowaniu około 1539 roku niewielkiego drewnianego kościoła. Usytuowano go na pagórku w północnej części Janowca Kościelnego.

Obecnie, neogotycki kościół zbudowano w latach 1906-1912, według projektu Józefa Dziekońskiego, ze środków zebranych przez parafian, lokując go obok wcześniejszej budowli drewnianej, z przesunięciem na północny zachód. Świątynię konsekrował w 28.08.1912 roku biskup płocki Antoni Julian Nowowiejski. Kościół został wpisany do rejestru zabytków 11 maja 1987 roku decyzją KL-5340-234/87,

Kopie zdjęć archiwalnych ze strony internetowej: fotopolska.eu oraz z karty ewidencyjna zabytków architektury i budownictwa opracowana przez B. Janiszewska w 1981r., wpisanego do rejestru zabytków województwa warmińsko-mazurskiego pod numerem A-3798 na podstawie decyzji WKZ z dnia 11.05.1981 (cyt. Z postanowienia WKZ)

2.3. Bryła, rzut, wnętrze

Kościół jest nieorientowany, ulokowany w północnej części miejscowości na niewielkim wzniesieniu.

Kościół z zewnątrz jest nietynkowany o widocznych cechach neogotyku, a dokładniej tzw. stylu wiślano-bałtyckiego, który charakterystyczny jest dla budynków sakralnych proj. Józef Pius Dziekońskiego, tj. z eksponowaną czerwoną cegłą, rytmem przypór i licznymi szczytami schodkowymi na zwieńczeniu brył i portali oraz fryzem maswerkowym.

Założony jest na planie krzyża łacińskiego o trójnawowym korpusie typu halowego z trójbocznie zamkniętym prezbiterium od południa. Do prezbiterium po bokach przylegają zakrystia i pomieszczenie gospodarcze na planie prostokątów; poprzedzone niewielkimi przedsionkami na planie trapezu. Od północy dwie wieże na planach kwadratu z kotłownią i schodami na chór muzyczny w przyziemiu, wtopione są w korpus kościoła. Na osi kościoła w przyziemiu masywu wieżowego znajduje się prostokątna kruchta z gł. wejściem, nad nią murowany chór muzyczny.

Korpus złożony jest z trzech pięcioprzęśtowych naw i szerokiego jednonawowego, pięcioprzęślowego transeptu. Nawy oddzielone są ostrołukowymi arkadami, przesklepione sklepieniem krzyżowo-żebrowym, wspartym na parach filarów wiązkowych wolnostojących, narożnych i przyściennych. Prezbiterium sklepienie gwiaździste, a pomieszczenia gospodarczego i zakrystii przesklepione kryształowo. Murowany chór muzyczny posiada murowaną balustradę z trzech stron zdobioną motywem maswerkowym w układzie trójlistnych arkadek.

Ściany i sklepienia są tynkowane i malowane na kolor biały. Ściany naw oraz filary, zarówno te wolnostojące jak i przyścienne, wspierają się na wysuniętym przed lico cokole zamkniętym u góry profilowanym uskokiem, malowane na kolor szary. Detal ceglany tj. żebra sklepienne, zworniki, filary ze słupkami, profilowane ościeża okienne, profile arkad, dekoracje maswerkowe w balustradzie chóru muzycznego są nietynkowane. Pomieszczenia zakrystii, pomieszczenia gospodarczego, krucht są w całości tynkowane i malowane na biało.

Podłoga korpusu wyłożona jest oryginalną posadzką ceramiczną złożoną z kwadratowych czarnych i białych płyt układanych w geometryczny wzór. W prezbiterium posadzka z płyt brązowych marmurów.

Wnętrze korpusu gł. doświetlone jest rytmem otworów okiennych w ścianach naw bocznych (po 4 szt.), występujących między filarami przyściennymi. Wysokie, ostrołukowo zamknięte biforiale okna z rozetą, o rozglifionych ościeżach, wypełnione są szkleniem witrażowym z nazwiskami fundatorów kościoła (z 1910 r.). Analogiczne dwa okna znajdują się w trójkątnie zamkniętym prezbiterium. Transept doświetlają pojedyncze, bardzo wysokie ostrołukowo zamknięte otwory okienne w ścianach szczytowych nawy poprzecznej. Okna transeptu zbudowane są z ceglanego laskowania i maswerku wykonanego ze sztucznego kamienia. Wypełnione są witrażami ze scenami Przemienienia Pańskiego i scenami z życia Jana Chrzciciela.

Ściany i sklepienia są murowane z maszynowej czerwonej cegły pełnej na zaprawie wapienno-piaskowej. Do wymurowania służek i żeber sklepiennych oraz glifów okiennych w nawach użyto cegieł żebrowych i ościeżnicowych o przekroju wałka, a do dekoracji balustrady chóru muzycznego ceramicznych, czerwonych kształtek układających się we wzór wieloliścia. Spoina jest nieznacznie cofnięta w stosunku do lica cegieł, wyprowadzona na gładko. Ściany i wysklepki wykończone są wyprawą tynkarską wapienno-piaskową z dodatkiem cementu zacieraną na gładko, pokryte oryginalnie pobiałą wapienną, wtórnie białą farbą emulsyjną. Kruszywo użyte w wyprawach tynkarskich jest źle wyselekcjonowane, poza piaskiem zawiera duży udział frakcji ilastej i pylastej oraz żwirowej (piasek kopalny).

Występujący przed lico ścian cokół i bazy filarów pokrywa zatarta na gładko wyprawa tynkarska wapienno-piaskowa o dobrze wyselekcjonowanym kruszywie (piasek rzeczny).

Profilowany uskok baz filarów wykonany jest z zaprawy cementowo-wapienno-piaskowej w technice ciągnięcia z profilu. Kruszywo użyte do tynku ciągniętego podobnie jak w przypadku tynków cokołu jest dobrze wyselekcjonowane. Zarówno powierzchnie płaskie jak i profil strefy cokołowej pokrywa oryginalna zacierka imitująca sztuczny kamień pokryta wtórnie szarą farbą emulsyjną

2.4. Elewacje

Elewacja frontowa wieżowa dwuosiowa z otworem drzwiowym ujętym bogatym portalem. Obiekt murowany z cegły o starannym spoinowaniu na podmurówce z kamienia ciosanego. Orientowany, trójnawowy, halowy, założony na planie krzyża łacińskiego z transeptem i pięciobocznym prezbiterium. Do prezbiterium przylegają po lewej pomieszczenie gospodarcze, po prawej zakrystia, oba pomieszczenia na planie trapezu. Od północnego – zachodu kościół zamykają dwie usytuowane w narożnikach, czterokondygnacyjne wieże na planie kwadratu, z prostokątną kruchtą pomiędzy nimi. Kościół oszkarpowany. Bryła rozbudowana. Korpus jednokondygnacyjny niepodpiwniczony, składa się z nawy i transeptu.

Wejście zwieńczone schodkowym szczytem, który występuje również w strefie rozdzielającej strefę korpusu oraz prezbiterium oraz na ścianach transeptu. Nad kruchtą umieszczono chór muzyczny z murowaną balustradą.

Oprócz wejścia głównego od strony wież, istnieje wejście dodatkowe z północno-wschodniej wieży. Okna zamknięte łukiem ostrym, przeszklone witrażem oraz szkleniem zabezpieczającym przed uszkodzeniami mechanicznymi.

2.5. Ściany zewnętrzne.

Ściany fundamentowe – wykonane z ciętych bloków granitowych. Ściany murowane z cegły ceramicznej pełnej na zaprawie w wążku główkowym. Wyposażenie w wypukły cokół i ozdobny gzyms. Kościół oszkarpowany. Wejście zwieńczone schodkowym szczytem, który występuje również w strefie rozdzielającej strefę korpusu, prezbiterium oraz na ścianach

transeptu i nad wejściem bocznym z wieży północno-wschodniej. Na ścianach schodkowych szczytów znajdują się liczne łukowe blendy.

2.6. Sklepienia

W obiekcie występują sklepienia:

- w nawie głównej krzyżowo-żebrowe wsparte na pięciu parach filarów wiązkowych
- w prezbiterium sklepienie gwieździste
- w pomieszczeniu gospodarczym i zakrystii sklepienie kryształowe.

2.7. Dach.

Dach dwupołaciowy łamany nad nawami bocznymi, wieloboczne prezbiterium z dachem pięciopółcaciowym natomiast zakrystia z dachem dwupołaciowym. Połacie dachowe pokryte blachą ocynkowaną tak samo jak dachy wież, prezbiterium oraz krucht. Sygnaturka i iglice kryte blachą miedzianą. Daszki na szczytach schodkowych i przyporach oraz parapety i krzyże wykonane ze sztucznego kamienia.

Więźba dachowa drewniana nad nawą główną o konstrukcji płatwiowo – kleszczowej, wieszarowej, ze ścianką kolankową zlokalizowaną między nawą główną a boczną. Nad nawami bocznymi dachy pulpitarne o konstrukcji płatwiowo – kleszczowej, kozłowej oparte na międzynawowej ścianie kolankowej.

2.8. Wyposażenie budowlano-instalacyjne.

Budynek wyposażony jest w wentylację grawitacyjną przez otwory w sklepieniu do przestrzeni poddasza wentylowanego (przez nieszczelności pokrycia i okien poddasza). Wewnętrzna instalacja elektryczna n.n. oświetleniowa i gniazd wtykowych zasilana jest z sieci energetycznej. Budynek wyposażony jest w instalacje odgromową.

2.9. Stan techniczny.

Na ścianach zewnętrznych stwierdzono lokalne ubytki cegły i wytlukania spoin, różnej wielkości, bez wpływu na stabilność konstrukcji budynku. Znajdujące się na elewacji gzymsy ceramiczne nie posiadają obróbki blacharskiej, lokalnie zawilgocone przez długoterminowe nieszczelności w systemie odwodnienia dachów. Pokrycie dachowe po remoncie polegającym na malowaniu blachy pokrycia dachowego. Główne zagrożenie, które jest w przypadku złego stanu obiektu polega na znacznie zdegradowanych żaluzjach, co grozić może kolejnymi upadkami elementów żaluzji. Skutkować to może uszkodzeniami konstrukcji pokrycia dachowego jak i bezpośrednim zagrożeniem dla przechodzących ludzi w pobliżu wież obiektu. Wewnątrz kościoła występują nieliczne rysy na nadprożach okiennych, które są ustabilizowane i występują tylko wewnątrz obiektu. Stan techniczny więźby dachowej w

różnym stanie z widocznymi elementami spróchniałymi i ogniskami korozji. Brak możliwości pełnego dojścia do całej więźby dachowej, trudno jednoznacznie określić jej stan techniczny.

2.10. Zestawienie istniejących materiałów i kolorystyki budynku.

- Pokrycie dachu – blacha ocynkowana w kolorze zielonym, malowana,
- obróbki blacharskie, rynny, rury spustowe - stal ocynkowana,
- ściany budynku- cegła licowa w kolorze naturalnym,
- cokół budynku- kamień narzutowy w kolorze naturalnym,
- gzymsy, opaski okienne- cegła licowa w kolorze naturalnym,
- stolarka drzwiowa- drewniana, malowana, kolor brązowy,
- otwory okienne wypełnione witrażami z zewnątrz otwory ze szkleniem ochronnym,
- schody zewnętrzne- granitowe,

3. Forma architektoniczna i funkcja.

Przewidywany zakres prac remontowych nie zakłada żadnych zmian i nie wpływa na istniejącą formę budynku, która nie ulega zmianie. Zachowana zostaje istniejąca artykulacja elewacji, pozostawiając obiekt historycznie dostosowany do krajobrazu i otaczającej zabudowy. Projektowane prace remontowe nie będą miały niekorzystnego wpływu na środowisko przyrodnicze, zdrowie ludzi i obiekty sąsiednie.

Wskaźniki powierzchniowe i kubaturowe . Zestawienie powierzchni netto.

Nr pom.	Funkcja	Powierzchnia netto(m ²)
01.1	Nawa główna(korpus)+przedsionek	420,45
01.2	Wiatrołap	6,2
01.3	Pom. gospodarcze	23,33
01.4	Prezbiterium	53,25
01.5	Zakrystia	23,33
01.6	Wiatrołap	12,82
01.7	Wiatrołap	6,2
Razem		548,4

Powierzchnia zabudowy 771,1m²

4. Projektowany zakres prac remontowych.

Spełniający wymagania dot. obiektów objętych ochroną konserwatorską, należy wykonać wymianę drewnianych żaluzji, remont schodów wejściowych na wieżę kościoła, wymianę drewnianych drabin wewnętrznych, oraz remont wnętrza obiektu.

4.1. Żaluzje na wieży.

Wykonać wymianę żaluzji zniszczonych, uszkodzonych w sposób niepozwalający na poprawne ich funkcjonowanie w otworach w poziomie dzwonu wieży w sumie 16szt mniejszych oraz 16szt większych, które z kolei trzeba podzielić jeszcze na 12szt nieznacznie większych żaluzji i 4 mniejszych (mniejsze żaluzje znajdują się od strony nawy głównej po 2szt na każdej z wież).

- Wymianę elementów wykonać na wzór istniejących, z drewna sosnowego, sezonowanego. Oboknie o szerokości 15cm na 4,5 cm grubości. W obokniach wykonać żłobienia na deski żaluzji w wymiarze 2,5cm grubości. Deseczki drewniane umieszczone w żłobieniach obokni o grubości 2cm. Żaluzje wykonać zgodnie z rys nr PB-6.
- Niedopuszczalne jest nabijanie desek od zewnątrz na oboknie i mocowanie ich gwoździami do nich, a później mocowanie ukośnych desek żaluzji.
- Impregnacja drewna preparatem przeciw grzybom i owadom. Można użyć preparat Altax Penetrin.
- Pomalowanie elementów drewnianych. Należy zastosować Impregnacje bejca w celu uzyskania efektu postarzenia drewna.
- Od wnętrza otwory z żaluzjami zabezpieczyć siatką stalową o oczku 2x2cm.

4.2. Remont wnętrza kościoła.

Przewidziano remont wnętrza obiektu:

A. USUNIĘCIE NAWARSTWIENI Z TYNKÓW

Usunąć warstwę farby emulsyjnej szarej ze strefy cokołowej i baz filarów oraz emulsyjnej białej z powierzchni ścian i sklepień

- Oczyszczanie sztucznego kamienia- bazy, cokoły:
Do tego celu zaleca się użycie strumienia gorącej pary wodnej (parownicy) w połączeniu z metodami mechanicznymi– ostrych narzędzi, skalpeli oraz szczotek. Oczyszczanie powinno przebiegać w sposób kontrolowany, tak by nie uszkodzić oryginalnej powierzchni tynków i leżących na jej powierzchni zacierki imitującej sztuczny kamień. Możliwe jest użycie lokalnie metody strumieniowo-ścierniej – abrazyjnej z użyciem mikropiaskarki i specjalnie dobranej kompozycji kruszyw (pod względem składu, wielkości, twardości, kształtu cząstek ścierniwa np. garnetu, korundu, piasku szklarskiego). Kruszywo podawane jest pod niewielkim, regulowanym ciśnieniem. Regulowana jest także ilość podawanego kruszywa, kąt jego padania, wibracja cząstek. Wyklucza się użycie piaskarek o dużej dyszy i pracy pod wysokim ciśnieniem, które to nie pozwalają na kontrolowanie efektów czyszczenia i skutkują zniszczeniem powierzchni oryginalnego materiału (przeczyszczenie).
- Usunięcie farby emulsyjnej białej z powierzchni ścian i sklepień:
Do oczyszczania ścian i sklepień zaleca się metody „suche”-bez użycia wody. Sposób usuwania farby należy wytypować na podstawie przeprowadzonych prób. Zaleca się

metody mechaniczne (za pomocą skalpela, szpachelek, szczotek, papier ścierny).

B. OCENA STANU ZACHOWANIA TYNKÓW

Usunięcie tynków zdeintegrowanych, zasolonych, odspojonych i ewentualnych wtórnych uzupełnień wykonanych z zapraw cementowych.

C. STABILIZACJA TYNKÓW

- Wzmocnienie strukturalne należy wykonać metodą ciągłego przepływu nanocząsteczkowym wodorotlenkiem wapnia zawieszonym w alkoholu etylowym CaLoSil E– 25 i 50 prod. CTS oraz preparatem na bazie związków krzemooorganicznych o charakterze hydrofilnym, KSE 300 prod. Remmers. W przypadku zastosowania preparatu KSE 300, zaprawom nim nasyconym należy zapewnić wilgotność powietrza ok. 70 %. W tym celu (o ile warunki pogodowe będą tego wymagać – wysokie temperatury i niska wilgotność powietrza), należy wzmocniane partie obłożyć folią malarską a pod nią zainstalować kubeczki z wodą. Proces hydrolizy przebiegać będzie przez czas ok. 3 tygodni. Po tym okresie wzmocniony materiał uzyska właściwości hydrofilne, niezbędne dla prawidłowego przeprowadzenia kolejnych zabiegów konserwatorskich. W razie konieczności zabieg wzmocniania osłabionych zapraw powtórzyć do momentu ustabilizowania materiału.
- Wypełnienie szczelin.

Szczeliny i mikropęknięcia należy wypełnić za pomocą wapna hydraulicznego PLM A prod. CTS wprowadzaną w szczeliny metodą iniekcji. Aplikację preparatu należy poprzedzić zwilżeniem wypełnianych przełomów alkoholem w celu zmniejszenia napięcia powierzchniowego.

D. UZUPEŁNIENIE UBYTKÓW W TYNKU

- Tynki płaskie sklepień i ścian.

Do wykonania uzupełnień w obrębie tynków płaskich proponuje się zastosowanie zapraw wapienno-cementowo-piaskowych sporządzonych na podstawie jakościowych i ilościowych badań chemicznych składu oryginalnych zapraw. Jeśli właściwości i kolor oryginalnych zapraw, zgodnie z wynikami badań składu, wykażą zbliżone właściwości do gotowych zapraw tynkarskich dedykowanym obiektom zabytkowym, można rozważyć ich zastosowanie. Pod uwagę można wziąć zaprawy prod. Keim, Remmers lub Optolith linia Optosan modyfikując je kolorystycznie i ilością użytego spoiwa i kruszywa w celu osiągnięcia pożądanych cech fizyko-mechanicznych i kolorystycznych. Zaprawę należy nakładać na czyste, ustabilizowane i zwilżone podłoże. Powierzchnię tynku należy zatrzeć na gładko z pozostawieniem wypukłości ziaren kruszywa- z widocznymi ziarnami piasku i żwiru, co pozwoli na uzyskanie odpowiedniego odbioru optycznego tzw. „efektu mżenia”, które oryginalnie wprowadzono w 1909-1910 r.

- Tynki płaskie strefy cokołowej i baz filarów.

Do wykonania uzupełnień w tych obszarach zaleca się zastosowanie zapraw wapienno-piaskowych na bazie wapna gaszonego i piasku rzecznoego, sporządzonych na podstawie jakościowych i ilościowych badań chemicznych składu oryginalnych zapraw. Jeśli właściwości oryginalnych zapraw, zgodnie z wynikami badań składu, wykażą zbliżone

właściwości do gotowych zapraw tynkarskich dedykowanym obiektom zabytkowym, można rozważyć ich zastosowanie. Zaprawę należy nakładać na czyste, ustabilizowane i zwilżone podłoże. Powierzchnię tynku należy zatrzeć na gładko.

- Tynki ciągnięte strefy cokołowej i baz filarów.

Zaprawa cementowo-wapienno-piaskowa użyta do uzupełnień powinna być sporządzona na podstawie jakościowych i ilościowych badań chemicznych składu oryginalnych zapraw. Zaprawę należy nakładać na czyste, ustabilizowane i zwilżone podłoże. Powierzchnię tynku należy wypracować na gładko. Rekonstrukcja warstwy malarskiej i warstwy zacierki imitującej sztuczny kamień.

E. REKONSTRUKCJA WARSTWY MALARSKIEJ I WARSTWY ZACIERKI IMITUJĄCEJ SZTUCZNY KAMIEŃ

- Ściany i sklepienia.

Do opracowania kolorystycznego tynków na ścianach i sklepieniach należy użyć farb paroprzepuszczalnych - Romanit®-Farbe prod. Keim w kolorze zbliżonym do Keim Exclusiv nr 9296 (zgodnie z wynikami badań konserwatorskich). Jest to farba mineralna, na bazie wapna dołowanego, która charakteryzuje się dużą odpornością świetlną i na ścieranie. Farbę należy nakładać w cienkiej warstwie za pomocą pędzla, zgodnie z historyczną technologią. Farba Romanit® jest farbą wodorozcieńczalną i dla osiągnięcia odpowiedniego krycia i „efektu mżenia” na powierzchni ścian i sklepień zaleca się wykonanie prób nakładania farby o różnym stężeniu.

- Strefa cokołowa i bazy filarów.

Do wykończenia strefy cokołowej i baz należy użyć mineralnej zaprawy na bazie cementu, wapna i piasku barwionej w masie na kolor szarobrązowy, zbliżony do Keim Exclusiv nr 9307, Keim Historisch Edition nr 50009, zakładanej w bardzo cienkiej warstwie na czyste podłoże. Można wypróbować gotowych zapraw mineralnych dedykowanych obiektom zabytkowym np. prod. Keim, Remmers, Optolith linia Optosan barwionymi w masie. Zacierka powinna zostać wyprowadzona na gładko. W celu osiągnięcia jak najlepszego efektu, tj. optycznego odbioru imitującego kamień naturalny, dopuszczalne jest miejscowe opracowanie kolorystyczne paroprzepuszczalnymi, transparentnymi farbami na bazie zoli krzemianowych, które nie tworzą powłok kryjących np. Restauro-Lasur prod. Keim.

4.3. Inne prace

- Wymiana drabiny wejściowej na wieżę obiektu oraz na wieżbę dachową w sposób umożliwiający bezpieczne wejście na wieżbę dachową obiektu. Drabina w systemie drabiny technicznej z koszem. Wykonać barierki umożliwiające bezpieczne wejście na wieżę kościoła. Mocowanie drabiny wykonać w spoinach.
- Przewidziano remont schodów wejściowych na wieżę obiektu oraz na wieżbę dachową w sposób umożliwiający bezpieczne wejście na wieżbę dachową obiektu. Uzupełnienie i wymiana elementów najbardziej zniszczonych, uszkodzonych w

sposób niepozwalający na poprawne funkcjonowanie. Wykonać na wzór istniejących, z drewna sosnowego, sezonowanego. Uzupełnienie ubytków. Duże ubytki należy uzupełnić metodą flekowania. Powinno się zastosować drewno wysezonowane, tego samego gatunku co oryginał.

- Wymianie ulegnie spróchniałe deskowanie stropów wieży,
- Uzupełnienie brakujących platform oraz drabin umożliwiających przejście w poziomie poddasza z jednej wieży na drugą,
- Z poszczególnych poziomów wieży należy usunąć odpady i inne pozostałości po wykonanych pracach.
- W celu możliwości monitorowania sklepień, więźby dachowej, pokrycia dachowego oraz sygnaturki należy wykonać dojścia techniczne pomiędzy więzarami dachowymi nad nawą główną.
- Umieszczenie nowych drabin w wieżach, aby móc monitorować stan techniczny żaluzji.

4.4. Instalacje elektryczne i słaboprądowe.

Bez zmian

4.5. Instalacje sanitarne.

Bez zmian.

5. Informacja BIOZ.

Ponieważ podczas wykonywania robót elewacyjnych wystąpią rodzaje robót stwarzające zagrożenie dla życia i zdrowia ludzi – ryzyko upadku z wys. powyżej 5 m, - zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 23.06.2003 r. w sprawie informacji oraz planu BiOZ (Dz.U. nr 120, poz. 1126), niezbędne będzie sporządzenie w/w planu.

6. Wpływ obiektu na środowisko.

Aktualny sposób użytkowania obiektu i jego usytuowanie nie ulega zmianie, a planowany zakres remontu nie wpływa na zmianę wielkości zapotrzebowania i jakości wody, ilość, jakość i sposób odprowadzenia ścieków oraz rodzaj i ilość wytwarzanych odpadów. Nie ulega zmianie emisja zanieczyszczeń gazowych (zapachowych), pyłowych i płynnych, jak również ich rodzaj, ilość i zasięg.

7. Ochrona przeciwpożarowa.

Planowany zakres robót remontowych w budynkach nie zmienia istniejących warunków ochrony przeciwpożarowej.

8. Zmiany w projekcie.

Zgodnie z art. 36a ust. 1 i 5 Prawa Budowlanego w razie planowanego odstępiania od zatwierdzonego projektu, w przypadku istotnych zmian należy uzyskać decyzje o zmianie pozwolenia na budowę. Projektant wyraża zgodę na nieistotne odstępiania od projektu, niewymagające uzyskania decyzji o zmianie pozwolenia na budowę, określone w ust. 5 art.

9. Uwagi końcowe

- a) Wszystkie rysunki i opisy należy rozpatrywać łącznie , jako całość.
- b) Roboty remontowo - budowlane wykonać zgodnie z warunkami technicznymi wykonania i odbioru poszczególnych rodzajów robót oraz technologiami i wytycznymi wykonania podanymi przez producentów materiałów;
- c) Prace budowlane i instalacyjne powinny być prowadzone zgodnie z obowiązującymi warunkami technicznymi, przepisami BHP i ppoż. i ochrony środowiska, pod kierunkiem i nadzorem osób do tego uprawnionych;
- d) Pozostałe nieuściślone kwestie techniczne należy wykonać zgodnie ze sztuką budowlaną, zasadami wiedzy technicznej i polskimi normami;
- e) **Wszystkie prace konserwatorskie należy powierzyć firmom specjalistycznym, posiadającym kwalifikacje do ich wykonania. Prace te muszą być nadzorowane przez osoby posiadające uprawnienia do prowadzenia prac konserwatorskich przy zabytkach nieruchomych;**
- f) **Wszystkie wymiary sprawdzić na budowie;**
- g) Materiały użyte do wykonawstwa i renowacji powinny posiadać certyfikaty lub atesty dopuszczające do stosowania w budownictwie.
- h) Wszelkie, wymienione w projekcie nazwy producentów zostały przyjęte jako przykładowe, na podstawie których dokonano niezbędnych obliczeń. Ostateczny dobór producenta materiałów czy urządzeń, zostanie dokonany przez Inwestora przy jednoczesnym zastosowaniu parametrów technicznych nie gorszych od parametrów materiałów i urządzeń podanych jako przykładowe. Materiały użyte przy pracach konserwatorsko – restauratorskich powinny być akceptowane przez służby konserwatorskie.
- i) Prace budowlane będą wykonywane w czynnym budynku. Wszelkie prace wykonywane na zewnątrz budynku wymagają opracowania harmonogramu prac uzgodnionego z Zamawiającym, co pozwoli na zminimalizowanie wpływu na użytkowników obiektu.
- j) W przypadku wystąpienia wątpliwości, co do prowadzenia robót, należy wezwać projektanta, który w ramach nadzoru autorskiego określi sposób postępowania.
- k) **Wszelkie niejasności, nieprzewidziane sytuacje i wątpliwości wynikłe z odkrywek lub rozbiórek oraz ewentualne zmiany w przyjętych rozwiązaniach i standardzie wykończenia - do konsultacji bieżącej z WKZ w Olsztynie, Projektantem i uzgodnienia z Inwestorem w trybie nadzoru autorskiego i konserwatorskiego.**

Opracowali:

mgr inż. arch. Beata Piaskowska

*upr. bud. Nr 3/KPOKK/2015
w specjalności architektonicznej
do projektowania bez ograniczeń*

mgr inż. arch. Marta Wdowiak-Jendrzyczak

*upr. bud. Nr 9/KPOKK/2018
w specjalności architektonicznej
do projektowania bez ograniczeń*

mgr inż. Ewa Szulczak

*nr uprawnień: WAM/0060/POOK/18
do projektowania i kierowania robotami
budowlanymi
bez ograniczeń w specjalności konstrukcyjno –
budowlanej*

mgr inż. Maciej Paliński

*nr uprawnień: 58/87/OL
do projektowania i kierowania robotami
budowlanymi
bez ograniczeń w specjalności konstrukcyjno –
budowlanej*